Olivia Kubasiak Kløvedal Reichs tale ved Klimapåmindelsen

Taler
Olivia Kubasiak Kløvedal Reich
Medlem af Den Grønne Studenterbevægelse

Dato
3. april 2019

Sted
Christiansborg

Omstændigheder
Olivia Kubasiak Kløvedal Reich holdt tale foran Christiansborg den 3. april 2019 som en del af Klimapåmindelsen, en ugentlig tilbagevende demonstration foran Christiansborg, der er en del af bevægelsen FridaysForFuture, som startede i august 2018 inspireret af Greta Thunbergs strejke. Læs retorisk analyse af hele talen og dens omstændigheder her.

Kære Lars Christian Lilleholt

I min omgangskreds er klimaforandringer blevet "min ting". Det er ligesom blevet til noget, jeg "går op i". Ligesom jeg tit hører, at klimaforandringer er "hipt blandt unge". Det er rigtigt trist, at det er sådan, og det er også virkeligt ubehageligt for mig og alle de andre, jeg kender, der kæmper for, at vi som samfund handler på den enorme udfordring, vi står over for.

Jeg går op i mange ting: litteratur, teater, planter, men jeg "går ikke op i" klimaforandringer.

Klimaforandringerne er noget, der holder mig vågen om natten, fordi jeg allerede ved, at det måske er for sent at vende udviklingen, fordi jeg er bange for, at saltvandspumpen, der driver Golfstrømmen, stopper, eller at de insekter, der er med til at bestøve vores afgrøder, uddør, eller at de feedbackmekanismer, der allerede er sat i gang, vil være nok til at ødelægge planetens stabilitet, selv hvis vi stopper med at udlede i morgen.

Jeg frygter, hvad der sker inden for landegrænser, når der inden for kun få år ikke er rent drikkevand eller nok mad, på grund af tørke. Jeg frygter for, hvilke borgerkrige, det kommer til at starte, når der bliver hungersnød i de lande. Jeg frygter for den globale økonomi og det globale diplomati. Jeg er meget, meget bange for, hvordan det kommer til at påvirke vores allerede skrøbelige demokratier, når Europa presses af masseimmigration.

Nej, klimaforandringer er ikke noget "jeg går op i".

Jeg har glædet mig i mange år til at få børn, men nu overvejer jeg, om det etisk kan forsvares. Ikke fordi det er dårligt for miljøet at få børn, men fordi jeg ikke ved, om man kan være bekendt at føde nogen til en fremtid, man ikke ved kommer til at være tryg eller rar. Sætter man ikke børn i verden, fordi man vil give dem et godt liv? Det ved jeg ikke, om mine børn kommer til at få.

Nej, klimaforandringerne er ikke noget "jeg går op i".

Klimaforandringerne er et emne, som jo mere man lærer om det, jo mere ubehageligt bliver det. Det er et problem, der ændrer hele måden, man ser alle de valg, man tager, på. Alt, hvad jeg gør (køber tøj, køber mad, tager et tog, oplader min telefon), har et aftryk. Og det ved jeg, det skal jeg leve med. Hver time er jeg med til at gøre klimaforandringerne værre, bare ved at leve et moderne liv.

Nej, klimaforandringerne er ikke noget "jeg går op i".

Jeg arbejder i meget af min fritid på at snakke om klimaforandringer, tænke på, hvordan vi kan *rebrande* dem, bekymre mig om, om vi internt i klimabevægelsen diskuterer de dumme omstillingsdetaljer for meget og derfor har for lidt gennemslagskraft og så videre og så videre. Det er tungt ad helvede til at skulle skubbe og skubbe for at kræve forandring. Det er også kompliceret og nuanceret at være del af en bevægelse.

Så derfor er klimaforandringerne ikke noget "jeg går op i".

Det største problem, vi har, er, at klimaforandringerne ikke forstås af mange politikere. I snakker om det, men man kan høre på måden, I italesætter det på, at I ikke forstår dets konsekvenser, ikke rigtigt, ikke helt nede i maven. Hvis I forstod det, ville I prioritere det højere end økonomi, eller i hvert fald på linje med økonomi, fordi I ville se, at økonomipolitik er klimapolitik, præcis som fødevarepolitik, indvandrer- og flygtningepolitik, arbejdsmarkedspolitik og skattepolitik er det.

Klimaforandringerne er ikke noget jeg "går op i".

Hvis jeg skulle vælge noget at gå op i, havde jeg valgt noget lidt hyggeligere end klimaforandringerne, måske strikning eller stepdans. Klimaforandringerne beskæftiger jeg mig med, fordi jeg er tvunget til det. Fordi I som politikere ikke forstår det.

Jeg "går ikke op i" klimaforandringerne, jeg kæmper for at bremse dem. Men hvad er det, jeg kæmper for? Er det "naturen"? Er det "planeten"? Er det "menneskeheden"? Nej.

Jeg kæmper for det, der gør livet værd at leve. Jeg elsker livet, fordi jeg har øjeblikke, der er så smukke og fyldt af ro og kærlighed. Øjeblikke, hvor man føler sig heldig, og hvor man glemmer alt andet og bare er helt og holdent i nuet. De øjeblikke har jeg haft mange af, blandt andet fordi jeg lever i et trygt og stabilt samfund, men med klimaforandringerne kommer ustabilitet og i værste fald kaos. Så vi må kæmpe for at bremse klimaforandringerne med alt, hvad vi har. For livet – det er livet værd, men det er det kun, hvis vi har friheden og roen til at værdsætte det.

Olivia, 23, statskundskab

Kilde
Manuskript tilsendt fra taler

Kildetype
Digitalt manuskript

Tags
Demonstrationstale

URI
https://www.dansketaler.dk/tale/olivia-kubasiak-kloevedal-reichs-tale-ved-klimapaamindelsen-2020